

KORSANLARIN SEYİR DEFTERİ

(İLKLER ADASI)

ŞENİZ BAŞ

RESİMLEYEN
EREN DEDELEROĞLU

Korsanların Seyir Defteri - 1

İlkler Adası

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Editör Tülay Öncü
Resimleyen Eren Dedeleroğlu
Kapak Tasarımı Sefer Koçan
İç Tasarım Sude Zümret

1. Baskı Mart 2020
Uluslararası Seri No ISBN: 978-605-08-3311-9

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad.
No:5 Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta timascocuk@timas.com.tr

Baskı ve Cilt Mega Basım
Sertifika No 44452
Adres Cihangir Mah. Güvercin Cad. No:3 Baha İş Merkezi
Avcılar / İstanbul
Tel (0212) 412 17 00

TİMAŞ YAYINLARI / 4882

Korsanların Seyir Defteri / 1

Raf: 6- 10 Yaş Öykü/Hikâye

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 45587

© 2019 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Kuzgun

Herodot

Puhu

Şeniz Baş

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Lisans ve İstanbul Ticaret Üniversitesi İşletme Yüksek Lisans mezunu. Her şeyden önce iyi bir okurlu. Sonra, kitapçı, editör, yayıncı, yayın yönetmeni, pazarlamacı. Şimdilerde çocuk kitapları yazarı. Sevdiği mesleği yapabilmeyi başarmış mutlu azınlıktan. Kelimelerden oluşan bir dünyası var ve orada mutlu. Kendisine ilham kaynağı olan, başta yeğenleri Zeynep Gulsu, Mehmet Kuzey, Masal ve Rüzgâr olmak üzere, tüm çocuklara hayran.

Eren Dedeleroğlu

1985 Balıkesir Sındırgı doğumlu çizer, lise öğrenimini Kütahya Güzel Sanatlar Lisesi'nde, üniversite öğrenimi ise Marmara Üniversitesi Resim Öğretmenliği Bölümü'nde tamamladı. Eren Dedeleroğlu halen resim çalışmalarına devam etmektedir.

Serçe

Anka

Ebabil

MERHABA!

BEN HEREDOT

Her akıllı çocuğun hayatı bir gün bir kitap okumasıyla değişirmiş, benimki de öyle değiştii. Dedemden bana bir kitap kaldı: Historia. O gün bugündür kitaptaki heyecan verici yerlerin peşinden okyanuslar, adalar, tehlikeler demeden gidiyorum. Elbette yalnız değilim, kendime birbirinden yetenekli, akıllı, meraklı arkadaşlar buldum: Korsanlar! Ebabil, Puhu, Anka, Kuzgun ve Serçe. Korsanlar Seyahat'in Atmaca isimli gemisiyle ülkemiz Balibasal'ın güzel şehri Aldamasol'un Bilibik Limanı'ndan ayrılalı çok oldu. Ebabil'in gücü, Puhu'nun aklı, Anka'nın bilgisi, Kuzgun'un cesareti ve Serçe'nin nezaketiyle aşamayacağımız zorluk, çözemeyeceğimiz sorun yok. Bir de kitabımız Historia'nın öncülüğünde tabii ki!

Siz de maceralarımıza katılmak istiyorsanız gazetelerde aşağıdaki ilanı arayın ya da en iyisi kitaplarımızı alıp okuyun.

Bilginin, bilimin yolunda yeni maceralarda görüřmek üzere.

Herodot

“KORSANLAR SEYAHAT’İN
MUNTEŐEM GEMİSİ ATMACA
İLE EŞİ BENZERİ OLMAYAN DENİZLERE
AÇILMAYA HAZIR MISINIZ?”

Sürprizlere açık mısınız, öğrenmeyi seviyor musunuz, merakınızı yenemiyor musunuz, macera mı arıyorsunuz? O zaman bu seyahat sizin için!

Efsunlu denizlerin yedi düvele korku salmış, gözü pek korsanları Puhu, Ebabil, Serçe, Kuzgun ve Anka seyahat boyunca sizlerle olacak.”

Bir köşede oturmuş, kitabımı okuyordum. Üzerime düşen bir gölge ve meraklı bir sesle bakışlarım yukarı kaydı.

- Okuduğun kitabın adı ne?

Gözlüklü ve kısık bakışlı bir korsan, yarı beline kadar eğilmiş bana bakıyordu.

- Historia, dedim.

Korsan gözlerini daha da kısarak:

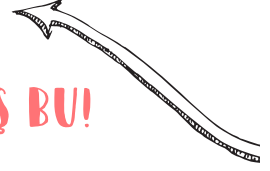
- Hiç böyle bir kelime duymadım, ne demek, diye sordu.

- **"Historein"** fiilinden geliyor. Öğrenmeye çalışmak, araştırmak, incelemek, keşfe çıkmak, sormak, soruşturmak, bilmek ve bildiğini yazıyla aktarmak gibi anlamları var, diye cevap verdim.

Korsan o kadar eğildi ki kitaba doğru, neredeyse üzerime düşecekti.

≡ -HIMMM!

TAM BİZE UYGUN BİR KİTAPMIŞ BU! Peki kim yazmış?

Ne meraklı korsanmış, sorularının ardı arkası kesilmiyor.

- Benden binlerce yıl önce yaşayan biri yazmış, ama üstüne ben de yeni bilgiler ekliyorum. Historia kelimesini de o geliştirmiş, dedim.

Korsanın gri kabarık saçları daha da kabardı.

- Öyle mi? Ne hakkında bu kitap, öğrenebilir miyim?

- Hiç kimsenin görmediği ilginç yerler hakkında. İnsan buraları görse bir daha hiç unutamaz.

Elini çenesine koydu, gözlerini kıstı. Bir sorunun daha geldiğini anladım.

- Sen oraları görmüş gibi konuşuyorsun. Hem kitaba hangi bilgileri ekliyorsun?

İşte bunun cevabını ona asla veremezdim.

- Daha görmedim ama bu yerler var, biliyorum! Görünce kitabı tamamlayacağım ve herkes adımı duyacak. Hatta binlerce yıl sonra da birileri beni anacak, diyebildim sadece.

Korsan gülerək başımı okşadı.

- **BENİM ADIM Puhu**
Senin adın ne?

- **HERODOT.**

- Tanıştığımıza memnun oldum Herodot. Sen bize emanet edilen çocuksun anladım. Baban eşyalarını kamarana yerleştirdi. Hadi kamarana götürüyüm seni. Ama gemi hareket ettikten sonra sohbet etmek isterim, olur mu?

Başımı salladım. Elimden tuttu ve beraber gemiye bindik. Az sonra da Bilibik Limanı'ndan demir aldık. Güzel ülkemiz Balisabal'ın küçük kenti

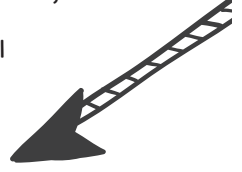

Aldamasol'dan böylece ayrıldık. Kim bilir küçük kentimizi bir daha ne zaman tekrar görecektim...

Bu güzel ama eski olduğu her hâlinden belli, orası burası yamalı ve rengârenk geminin adı

“ATMACAYDI.”

Korsan gemisinden çok dönme dolaba benziyordu. Gemiciler de gemileri gibiydiler. Korsan kıyafeti giyerek korkutucu göründüklerini zannediyorlardı, ama rengârenk ve her yanı yamalı kıyafetlerle ancak sevimli olabilmişlerdi. İşin doğrusu, pek işlerinin ehli gibi de durmuyorlardı. Gemi harekete hazırlanırken her şeyi birbirine katıp karıştırmışlardı. Yolcu listesini bulamamışlar, birbirlerine çarpmışlar, yük sandıklarını düşürmüşler, eşyaları karıştırmışlar, halatları bir açıp bir bağlamışlardı. Ebabil dedikleri korsan ne yapacaklarını söylemese, aylarca Bilibik Limanı'ndan ayrılamazdık!

Ailemin yanından ilk defa ayrılıyordum. Bu yolculuk yaz tatilini teyzemlerle geçirmem içindi aslında. Ama babam, "Madem okulda çok başarılı oldu, Heredot'a bir hediye lazım." deyip bana bu seyahati armağan etti. Teyzemlerin yaşadığı Karimakon şehri, seyahatin son durağıydı. Oraya ulaşana kadar 2 deniz ve 9 liman daha görecektim. Babamın verdiği tanıtım broşüründe şöyle yazıyordu:

"Korsanlar Seyahat'in muhteşem gemisi Atmaca ile eşi benzeri olmayan denizlere açılmaya hazır mısınız?"

Sürprizlere açık mısınız, öğrenmeyi seviyor musunuz, merakınızı yenemiyor musunuz, macera mı arıyorsunuz? O zaman bu seyahat sizin için!

Efsunlu denizlerin yedi düvele korku salmış, gözü pek korsanları Puhu, Ebabil, Serçe, Kuzgun ve Anka seyahat boyunca sizlerle olacak."

Annem korkunç korsanlarla, derme çatma bir gemiyle, bilmediğimiz denizlere beni asla göndermeyeceğini söylese de hazırlandım. İşte geminin pruvasında durmuş, karanın gözden kayboluşunu izliyordum. Biraz tedirgin ama çok heyecanlıyım. Nihayet o yerlere gitmenin bir yolunu bulabilecektim. Elbette bir fırsatını bulup korsanları ikna edersem... Ama nasıl?

Limandan uzaklaşırken korsanlar duruma hâkim olmuşlar gibiydi. Ama Bilibik Koyu'ndan çıktığımız anda yine ortalık karıştı. Ebabil, yelken direğinin tepesindeki Kuzgun isimli korsana yelkenleri düzelttirmeye çalışıyordu.

- Korsan Kuzgun, şu sağdaki yelkeni daha yukarı çeker misin? İyice şişsin... Yukarı diyorum, aşağı indiriyorsun. Kuzgun diyorum... Soldakini indirdin şimdi de... Aklını işine verir misin? Gemi ilerlemiyor, seni bekliyoruz!

Kuzgun ise görevini yapmaktan çok yelkenleri daha da karıştırmakla meşguldü. Sanki bundan keyif alıyordu.

- **Nasıl yani, biri yukarı çıkarken diğeri aşağı inmeyecek miydi?**

HAHAHAHA!

HEM HEP İLERLERSEK OLMAZ, BAZEN DURMAK GEREKİR.

Durmazsak manzaranın tadı nasıl çıkacak!

Ebabil'in "Kuzguuuuun!" diye bağırmasıyla iki yelkeni de aynı hizaya getiriverdi. İsterse gayet becerikli olabiliyormuş! Korsan Serçe ise yolculara sandviç ve meyve suyu dağıtıyordu. Bir taraftan da yükleme sırasındaki sorunlar için özür diliyordu.

- Bir bardak meyve suyu sizi ferahlatmaz mı? Evet, öyle sorunlar oldu... Hay aksi, demek hâlâ kitaplarınızın olduğu çantayı bulamadınız... Hemen ilgileniyorum... İlk seferimiz olduğu için bazı mi-

nik hatalar oluyor... Elbette köpeğinizi limanda unutmamız minik bir hata değil... Çok özür dileriz... Acaba bir sandviç daha yemek, köpeğinize olan özleminizi giderir mi?

Anka ise en gösterişli olanlarıydı. Kıyafetlerini sürekli düzeltiyor, rüzgâr saçını biraz dağıtsa kamarasına giderek tarayıp geri geliyordu. Yolculara rotamız ve geçtiğimiz yerler hakkında bilgi veriyordu. Ama tuhaf bir tarzda anlatıyordu sanki.

